

Només podia riure un

El Girona supera l'Espanyol en un partit tens que Stuani liquida amb un gol de penal en el minut 88

Els blanc-i-blaus podrien caure avui a la zona de descens i Diego Martínez té un peu i mig fora del club

Arnau Martínez celebra el golàs que situava l'1-0 en el marcador QUIM PUIG.

Diego Martínez podria tenir les hores comptades a l'Espanyol, perquè els blanc-i-blaus van perdre ahir el duel català al camp del Girona (2-1) en un partit vibrant en què els blanc-i-vermells van ser superiors en línies generals i van demostrar que, a hores d'ara, tenen molts més arguments per salvar la categoria. De fet, mentre que el Girona veu la resta de la jornada amb un marge de vuit punts respecte al descens, l'Espanyol hi podria caure avui.

L'Espanyol no va fer un bon partit, ni de bon tros. Més aviat un més en la llista de duels plans, veient-les venir i esperant que la sort els somrigués, però el camí del Girona cap a la victòria va ser de tot menys fàcil. Després d'una primera part en què va passar molt poca cosa, el Girona es va avançar en l'inici de la segona part amb un golàs d'Arnau (53'), però de seguida van aflorar els nervis i va arribar l'empat de Braithwaite (74'). Després que l'Espanyol quedés

amb 10 per una entrada salvatge de Sergi Gómez a Taty (83'), Stuani va saltar a la gespa i va marcar, de penal, el 2-1 definitiu (88'). Un penal rigorós, sí, i que en molts partits no es xiula, però que al Girona també li han xiulat en contra, perquè una lleugera agafada de Vini Souza a Santi Bueno sí que va existir.

Que el Girona arribava al duel amb les idees més clares i amb més confiança ho sabia tothom, i això els gironins ho van intentar aprofitar, buscant sobretot Tsygankov a la dreta, que tenia un caramel amb un Óscar Gil a perfil canviat. Tot i això, els de Michel van poder clavar un parell d'ensurts a la defensa i poc més en la primera mitja hora, en què no va passar gaire res. L'Espanyol, però, no podia tenir una actitud més contemplativa i el Girona ho va aprofitar en els minuts abans del descans amb algunes bones ocasions, tot i que sense encert en la definició. El primer xut de l'Espanyol, en canvi, el va fer Rubén Sánchez en el minut 43, sense cap perill.

El pas endavant que havia fet el Girona al final de la primera part el va mantenir en l'inici de la segona, i fins i tot agafant un rol encara més dominador. Primer va avisar un parell de vegades i després va colpejar de veritat, i de la manera menys esperada. Un refús d'una falta lateral va caure cap a Arnau, que va controlar amb la dreta, va engaltar una volea increïble amb l'esquerra i va signar un autèntic golàs (53', 1-0). En aquell moment tot feia molt bona pinta per al Girona, que es veia superior sobre la gespa contra un Espanyol incapaç de generar perill. Puado va deixar alguna espurna diferent de la resta i Braithwaite es va barallar amb David López tant com va poder, però els blanc-i-blaus no generaven res, ja que Joselu estava completament desaparegut, molt ben controlat per Santi Bueno, David López i Oriol Romeu en les accions de joc aeri.

Expulsió decisiva Lògicament, tot el que hi havia en joc a la gespa es va notar i el Girona ho va començar a pagar a poc a poc. El nerviosisme generalitzat va anar creixent, també arran d'algunes decisions arbitrals que els

gironins no entenien, i els de Michel van perdre el control. Així, en una jugada aïllada, Puado va despenjar la pilota de cap dins l'àrea i Braithwaite va guanyar l'esquena a David López per marcar l'1-1 a plaer a l'àrea petita (74').

El Girona va quedar tocat, però l'Espanyol no va canviar res i no ho va saber aprofitar. Al contrari, perquè Sergi Gómez ho va engegar tot a rodar amb una entrada absurda al mig del camp que va deixar el seu equip amb 10. Això va fer que el Girona s'ho cregués de nou, i en tenia raons de sobres, ja que al cap de poc va arribar el penal sobre Santi Bueno que Stuardi va convertir en el 2-1 que acabaria sent definitiu (88'). Jugant amb un home més, el Girona en va fer prou a fer-se fort al darrere en el joc aeri per concedir només un xut massa alt de Joselu en el temps afegit –van ser 9 minuts– i el més normal és que hagués arribat la sentència, però en els contraatacs Riquelme va decidir fatal.

Publicat a:

-L'Esportiu. Nacional 02-04-2023, Pàgina 4

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/espanyol/article/2273610-nomes-podia-riure-un.html>